

ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1912 ГОДИНА
ВАРНАНСКИ НОВИНИ е първият в България
провинциален ежедневник.

Офис и администрация: ул. „Мария Луиза“ 41.
Телефони: 23-23, 23-16, 25-90. Дневна служба 23-23.
Главен редактор: Велко Д. Юрков

Варненски новини живеят с ритъма на съвременната бурна епоха и има амбицията да бъде най-точната, бърза и жива информация

ВАРНАНСКИ НОВИНИ

„ВАРНАНСКИ НОВИНИ“ е най-много четения вестник в Северна България.

Тарифа, по която „Варненски новини“ печатат реклами: за II и III страница по 250 лв. кв. см., а IV — по 3 лв. кв. см., годишни и венчални — по 60 лв. публикацията, официални обявления по 250 лв. кв. см., приставски по 1 лев на дума; в хрониката по 5 лева на гармоничен ред.

Абонаменти: за година — 300 лв., 6 месеца — 160 лв. Годишният абонамент за чужбина е 600 лева.

Омъния се стреми да добие нови кредити от Чехословакия — за народната си отбрана

Укуренъ 21. Снощи м-ръ председателъ Татареску пропреди камарата указа за внаване сесията на парламента.

В часа по-късно Татареску отпътува за Прага. Посещението му ще бъде от съществено значение. На първо място ще бъдат обсъдени въпросите за връзка с новите поръчки, които ромънското правителство иска да дава за нуждите на народната отбрана. Татареску ще в Прага да уреди главно въпроса за изплащането на ромънските поръчки.

Ромънското правителство изплащането да стане въпросът от пет-шест години в земледелски и петролни произведения, а чехословакското правителство настоява половината от стойността да бъде изплатена в брой.

ПРИТИ НЕЛЕГАЛНИ ПОЗИВИ
Варненски били в домовете на г-жа Винарова

Варна 21. М-ръта на вътрешните работи г. Красновски е приел на доклад в сектора на полицията г. Голубовъ.

Г-н Голубовъ съобщи, че г-жа Винарова, съпруга на г. Винаровъ, който по-рано е имал контролата по печата, ицията заловила 2,800 невалидни позиви на Цанковото управление, които са били печатани на циклостил.

Г-жа Винарова е задържана и се следстват.

ИНТЕРНИРАНИТЕ ОСВОБОДЕНИ
Вчера се прибират в домовете си

София 21. Съобщават от външните работи, че интернираните бивши партизани д-ръ Н. Найденов (въдворен на място в Средец), д-ръ Витковъ от Асеновград, който е изпратен в Поморие, д-ръ Ташевъ, от Асеновград, който е изпратен в Бургас, сж освободени и вечер се прибират в домовете си.

ДИСТРОФИТИ СЪ ИМПЕРАТРИЦАТА
Вчера на императрицата била счупена ключицата

Париж 20. На „Екзельсюр“ съобщават, че с императрицата Зита е станала автомобилна злополука, близо до замък Стенкерзеел, идяща в Париж Колата се подвързала, обърнала се и на императрицата била счупена ключицата.

Ерцхерцогъ Отто Хабсбургски и една почетна дама, които сж сж в автомобил, станали незасегнати.

ОН ВДИГА РЪЖЕ ОТЪ НАЙ-ВАЖНИЯ ВЪПРОСЪ НА ДЕНЯ — ВЪПРОСА ЗА КОЛОНИИТЕ

Първото заседание на комисията за суровитъ материали завърши съ една мила. — Английският представител поставил решително „вето“ още въ самото начало. — Повтаря се старата тактика за натиск срещу Германия и Италия, съ цел да ги принудят да влязат въ рамките на колективната сигурност

(Специална дописка на „Варненски новини“)

Комисията за суровитъ материали, която заседава, съгласно едно решение на общото събрание на О. Н., приключи разискванията си без да можа да вземе решение, отъ естество да оправдаят свикването ѝ, или по нѣкакъв начин да допринесат за разрешаването на тъй много усложнения въпросъ за колонии и за разпредѣлението на материалитъ отъ първа необходимост. Една нова надежда потъмнѣ, безъ никакви изгледи, че скоро може да озари страдащитъ народи!

За председател на комисията бѣ избранъ г. Шюки (Швейцария). При откриване заседанията ѝ, г. Азенолъ, главния секретаръ на О. Н. държа късно твърде значуща речъ,

която още повече стѣсни правата и обсега на работата, за която комисията бѣ свикана. Английският представител въ комисията, който откри разискванията, заяви още въ началото, че въпросътъ за колонии не е въ нейнитъ задачи. Относно снабдяването на нуждаещитъ се държави съ сурови материали, той подчерта по единъ недвусмисленъ начинъ, че Англия не може да сътрудничи за разрешаването на този въпросъ, при политическото положение, което се очертава днесъ: нуждаещитъ се народи да прибѣгват до чужда помощ, за да се въоръжаватъ.

Тази речъ бѣ канавата на всички останали, съ изключение на речитъ, които произ-

несоха представителитъ на Япония и Полша. Тѣ поддържаха, че трѣбва да се осигури икономическото проникване на всички държави въ разнитъ части на свѣта. Тази теза, обаче, не намѣри съчувствия и подкрепа.

Франция отсъствуваше отъ заседанията на комисията. Мнозина казватъ: по дипломатични причини, знаейки предварително за нейния неуспѣхъ.

Комисията реши да се свика отново презъ м. юний т. г. Повтори се, съ други думи, старата и позната тактика на натискъ върху Германия и Италия. За това доста прозрачно намекна руският представител въ комисията, който разкритикува остро хитлерис-

ка Германия и нейната стопанска политика.

Италия е изказала съжаление, че е отсъствувала отъ комисията, Едвали, обаче, нейното присѣствие би облекчило положението ѝ. Комисията би могла да вземе ползотворни решения, само ако се промѣнеше политическата атмосфера въ свѣта.

А за сега нѣма никакви изгледи, че Германия или Италия биха се съгласили да измѣнятъ сво и тѣ твърде враждебни позиции, като се съобразятъ при разрешаване на международнитъ въпроси, съ „колективната сигурностъ“ на свѣта.

РОЗМАРЕНЪ

М-ръ Ради Василевъ въ Варна

Г-нъ министрътъ идва, за да пристѣпува на днешното общо годишно събрание на Варненската популярна банка. Обиколката му из провинцията. Народътъ върва въ днешното правителство

Пристигна тази сутринъ въ града ни министрътъ на земледелието г. Ради Василевъ. На гарата г. министра бѣше посрещнатъ и привестванъ отъ кмета на града г. инж. Мустаковъ, представителя на полицейския комендантъ, — полицейския приставъ Панайотовъ, директора на мѣстния клонъ на Б. З. К. банка г. Фтичевъ, председателя на управ. съветъ на Българ. паракодно дружество г. Свѣтославъ Грековъ, председателя на Стоковата борса г. Кр. Петковъ, секретаря на Варненската Популярна банка г. Христо Теохаревъ и много видни общественици и граждани.

На перона г. Р. Василевъ разговаря нѣколко минути съ посрещачитъ си, презъ което време ние използвахме случая да се информираме върху целта на неговото идване въ Варна.

— Идвамъ въ Варна, — ни заяви г. Василевъ, за да пристѣпувамъ на днешното общо годишно събрание на Варненската Популярна банка.

Може да отбележите, че бѣхъ на обиколка изъ провинцията и посетихъ Бѣла Слатина, Кнежа, Червенъ брѣгъ и др. Прави впечатление, че навредъ народътъ се е отдавалъ на миренъ творчески трудъ и върва дълбоко, че днешното правителство работи за общо-

то благоденствие на страната ни. Изборната подготовка въ Врачанската област мина нормално и днесъ и тамъ народътъ се каже своята дума и ще посочи своитъ избраници за бѣдащитъ общински съвети.

Накрай г. Василевъ ни съобщи, че дъщеря ще отпътува обратно за София.

СТУДЕНТСКИ БЕЗРЕДИЦИ ВЪ ЕГИПЕТЪ

Демонстрациитъ на студентитъ отъ университета Гиза. Нѣколко-кратнитъ стѣлкновения съ полицията. Ранени полицаи и студенти. Нападната редакция

Каиро 19. Студентитъ отъ университета Гиза направиха опити вчера да манифестиратъ противъ закона, съ който се разрешава и на женитъ да се записватъ въ тоя университетъ.

Полицията се намѣси още въ самото начало и се опита да разпрѣсне студентитъ. Произлъзе кърваво сбиване, презъ време на което нѣколко манифестанти бѣха ранени.

Мѣстната полиция поиска подкрепления отъ Каиро.

Разследванията на полицията установиха, че сѣщинската причина за манифестацията не е била толкова новия законъ за приемане жени въ университетата, а известни политически борби между студентството.

Опасявайки се отъ влошаване на положението, властитъ изпатиха незабавно 350 стражари отъ Каиро въ Гиза. Полицията бѣ принудена на нѣ-

колко пѣти да си послужи съ оръжие, за да разпрѣсне демонстрантитъ.

Тая сутринъ голѣма група студенти устрои демонстрация въ Каиро, предъ редакцията на в. „Ризаелрусъ“, като изпочупиха прозорцитъ му. Когато на мѣстото се явиха две полицейски отдѣления, произлъзе сбиване. Бѣха ранени 4 полицаи и надъ 30 студенти.

ИТАЛО-АВСТРИЙСКИТЕ ОТНОШЕНИЯ

помрачени. Англия се стреми да постигне трайно на разбирателство между дунавскитъ държави

Лондонъ 20. Споредъ „Таймсъ“ въ Австрия се забѣлява едно особено раздвижване. Основната причина на раздвижването въ Австрия била манифестираното единство и близко сътрудничество по външнитъ въпроси между Германия и Италия.

Австрия се е замислила върху стойността на италианската подкрепа. Печата изразява едно ново критично отношение по итало-германската инициатива въ Испания както и необикновени благоприятни отзиви за финансовата и военна сила на Англия и Франция. Тия отзиви били последвани и отъ внушението, че дунавскитъ държави — Австрия, Унгария и Чехия трѣбвало да се разбератъ. Австрия не била доволна отъ италианскитъ уверения да изостави въпроса за реставрацията на Хабсбургитъ.

— Съ новото ж. п. разписание се предвижда да бѣде пуснатъ въ движение между София и Бургазъ единъ бързъ товаренъ омнибусенъ влакъ, съ нарочни вагони, представляващи подвижни магазини съ електрическо отѣтление.

— Въ с. Атанасово, бургазъ — За обявеждането на каменоломната „Атия“ до сега сж изразходвани общо 17 милиона лева.

РЕПУБЛИКАНЦИТЕ ЗАВЗЕЛИ ПОЗИЦИИТЕ СИ

които бѣха загубили презъ последнитъ дни. Настѣплението имъ продължава. — Плененитъ италианци. — На фронта при Мадридъ

Парижъ 20. По фронта Гвадалахара поради дѣждоветъ и лошитъ атмосферни условия, военнитъ операции се развиватъ въ много малкъ мащабъ, а на мѣста дори сж спрели съвсемъ. Все пакъ републиканцитъ продължиха настѣплението си и сж стигнали почти до мѣстото, отъ кждето въ началото на този месецъ, национа-

листитъ предприеха своята голѣма офанзива на фронта при Гвадалахара. Въ течение на последнитъ дни републиканскитъ войски не само сж завзели теренъ и важни позиции но сж пленили и голѣми количества мунициии, танкове, картечници и пр., а сжщо така и много пленници, между които една голѣма група италиански доброволци.

Кървавата борба въ университетския кварталъ въ Мадридъ продължава съ все по голѣмо ожесточение. Националиститъ твърдятъ, че сж постигнали голѣми успѣхи и сж се приближили до столицата, до като републиканцитъ заявяватъ, че положението ни най-малко не е промѣнено. Изобѣт е много неясно, особено що се отнася до тѣзи до столицата. Не може обаче, да не се признае, че презъ последнитъ дни републиканскитъ войски постигнали общо голѣми успѣхи.

МИНИСТРИТЕ ОЗДРАВѢЛИ

Здравето на м-ръ председателя подобро

София 21. М-ръ председателя Кыосеивановъ, макаръ и съ подобро здраве продължава да пази стаята. Той става вече отъ леглото и следъ 3—4 дни може да поднови работата си.

Оздравѣлъ е и м-рътъ на Желѣзницитъ г. Йововъ, който утре ще поднови работата си.

— За Съединенитъ държави презъ тая година до сега сж изнесени 100 тона бѣло саламурено сирене.

Со сж били построени презъ изтеклата година нови 14 селски чешми, най-модерно каптирани.

За упокоение на душата му ще се отслужатъ панихиди въ дома, ул. „Тракия“ № 22, т. м. въ 11 часа преди обѣдъ.

Поканватъ се всички роднини, близки и познати да пристѣпствуватъ на панихидата.

Татареску въ Анкара

Укуренъ 21. Преди да напусне Анкара, ромънският м-ръ на външнитъ работи Антонеску заяви предъ представителитъ на печата, че ромънският м-ръ председателъ Татареску ще посети Анкара къмъ срѣдата на м. априлъ.

Леонъ Блумъ

билъ решенъ да подаде оставка поради събитията въ Клиши. Парижъ 21. Сега се узнава една извънредно интересна подробностъ въ връзка съ кървавитъ стѣлкновения въ Клиши. Още щомъ узналъ за кървавопритията въ Клиши, м-ръ председателъ Леонъ Блумъ решилъ веднага да подаде оставката на кабинета.

Споредъ него, характерътъ на вълненията въ Клиши му напомнилъ по всичко предреволюционитъ дни и затова можели да повлѣкатъ грамадна историческа отговорност за днешния кабинетъ.

Само следъ голѣми настоявания, близкитъ политически приятели на Леонъ Блумъ успѣли да го склонятъ да не подава оставка.

Широки пълномощия

за английски върховенъ комисаръ въ Палестина

Ерусалимъ 21. Върховниятъ английски комисаръ за Палестина получи отъ английското правителство най-широки пълномощия да вземе всички необходими мѣрки, за да се справи окончателно съ положението въ Палестина и да осуети повторението на безредицитъ.

Албанскитъ чиновници

имъ е забранено да се женятъ за чужденки

Тирина, 21. Албанскиятъ парламентъ прие на трето четене законопроектъ, съ който се забранява безусловно на всички албански държавни чиновници и войнски чиновове да се женятъ за чужденки.

Дългобѣтъ на България

На глава се пада по 3633 лева

София 21. По сведения отъ дирекцията на държавнитъ дългове, въ края на 1936 г. външнитъ и вътрешни задължения на България възлизатъ на 22 милиарда и 425 милиона лв. При население 6 милиона и 170 хиляди души, на глава се пада 3633 лева дългъ.

Английскитъ власти

засилватъ граничната стража въ Палестина

Ерусалимъ 20. Вчера военното положение въ Ерусалимъ бѣ вдигнато. Английскитъ власти засилватъ граничната стража откъмъ арабскитъ области.

Печатница „Новини“

ПАНИХИДА

Измина се една тѣжна година, изпълнена само съ сълзи и страдания по скѣпия ни съпругъ и синъ

Юрданъ Тенчевъ

(чиновникъ въ пощата)

Пакъ настѣпва пролѣтъ, мили Данчо, пакъ цѣвятъ коничетата, минзухари и теменужки, само за насъ ще бѣде вѣчна мрачна зима, не ще цѣвне никога върху твоитъ устни хубавата ти усмивка

Кино РАНКОВЪ Отъ утре понедѣлникъ 22 т. м.

Веднажъ въ годината

Исклучителна гала двойна програма

2 прекрасни филма 2 премиери наведнажъ

И-во

Най-духовитата комедия на царетъ на смѣха

Лаурелъ и Харди

ЦИГАНСКО ДЕВОЙЧЕ

ПО ОПЕРАТА „ЧЕРГАРКАТА“

Циганска и унгарска музика.

Балети и солови танци.

Филмитъ сж разрешени и препорѣчани за деца и учащи се

Начало дневно 4 ч. Вечерно 8:45 ч.

Безсмъртната новела на великитъ писателъ

Кнутъ Хамсунъ

Викторина

Историята на една велика любовъ

съ Луиза Улрихъ

ДЕЦАТА СЪЖДАЩЕТО НА НАРОДА

Добрите деца са най-ценния залог за добрите дни напред за кой и да е народ. Затуй те имат и право на по-голям грижи. Това почти всички съзнават, но за големо свое последователно огорчение, което не забвства, неволно се отвърщат от тази скъпаш отвлечена или отдалечена перспектива. Оправдават се хората с борбата на живота, катадневна и интензивна. Действително, залесени от тежките условия на поминъка ни, често не се двоумим да пренебрегваме децата, — този най-свеществен наш капитал, който оправдава всички наши усилия, осмисля нашето съществуване. Една задача, в която си противоречим, поставяме последователността и логиката на изпитание. Но има едно големо мнозинство от по-охолни хора, които скъпаш никак не съзнават същността на въпроса и, при очевидна възможност, не отделят достатъчно време за ония, които са създали и приготвяват за фактори след себе си в семейството и държавата.

Право, живота днес не е лек. За мнозина той е най-тежката проблема. Обаче, по-тарям, има среди, гдето светността взема върх над всичко и отнема най-свещените грижи за децата. Много е писало върху този недъг, но почти всички добри и трезви гласове се губят в глукта пустиня. За ирония, като че ли, тази печална истина идва да потвърди едно неутрално убеждение в човъка, какво многото натягвания обръщат и изразенит в тях истини избледняват. Все пак, хвала на ония доблестни граждани, мислящи и загрижени за утрешния морален облик на племето, които изнасят в печата злото и сочат на възможностите за борба с него.

Така почитаемият г. М. И. в. В. П. брой 6905 от 10 XII пише с голъма загриженост статия под надслов: „Възпитанието на нашите деца вън от училището“, в която изнася големите празноти и опушения в това възпитание и сочи где е спасението. Мислитъ на г. М. И. и подчертаните възможности са тъй ценни и осъществими за спасение на младото поколение, че всички мислящи граждани, прочел статията му, се чувствуват задължени да му стисне горещо ръката, да го поздрави възторжено.

Наистина, налага се неотразимо, щото родителите и учителите да полагат повече грижи за възпитанието и дисциплината на децата. Тия последни, съ образование, но без чисти заложби, без горните добродетели, не наследени в характера им още в училищата скамейка, са бждащи опасни членове на обществото, а също — и лоши зидари на себе си. Пропускат ли се крехките им години —

всичко е загубено.

Още при ранна възраст е наложително да се напаят в тях: смиреннието, скромността, приличното държане, всъщност, и към всички, уважението към частната и обществената собственост, култа на Бога в сърцето, предаността към Царя и Родината, страснопочитанието към родителите и учители, готовността за изпълнение своя дълг към Отецеството. Само от такива деца може да се очаква бащинията добри дни, изтръгнати от животинския инстинкт на бруталността, сквернословие и рушителятство, атеизма и интернационализма. Човъкът просто се ужасява, изправен пред учащата се младеж, която немирствуват, буйствуват, псуват и върши золуми — малки, наистина — безсвещи, без съзнание от възрастни и стари. Викат, крещат и свирят из улиците, гонят се и замърват, катерят се по дърветата на тротуарите, кършат им клонет, играят си с младите дървчета, люшкат ги и къртят от корен, кохунствуват над светилицата, скверният паметник и какви ли не още издевателства не върши известна част от учащата се младеж, надхана, вероятно подмолно от тъмни рушители сили с отрицания и предубеждения към всички благородни прозиви на частни и обществени инициативи, на които гледа с презрение и клеми с „буржоазни предрасъждания“. Нападат се лозя и градини от групи и двойки от двата пола, особено тук в Варна, от горните класове и академията. Ако им направят бележка, веднага биват оскарбени. Злото се шири, децата стават от година на година по-дързостни. През лятната ваканция хората пропичават от тях. Много е прав г. М. И. като казва, че трябва да им се отвлече вниманието в подходящи упражнения, с мѐра, да им се запълни свободното време с полезни възпитателни организации, скаутство и пр.

Много мастило и хартия се е изхабила по тия скръбни констатации, но добри резултати няма на лице. Оглушките и недогледките са още невъзможни. Родителите нехаят, учителите пък скъпаш не са повече от обикновени чиновници. А те не са такива. Големото звание, което носят ги задължава да бждат наставници на млади и стари, на всички и всъщност. Тъй бѐше в наше време. Училището на истинския народен учител е безгранично. То включва в себе си деня и нощта, времето и пространството.

То е квасът на прѐсното народно тесто, което им се повърва в ръцете. Такава бѐха учителите през миналото столѐтие. Тъ за 100 — 150 гроша на месец, предано и всеотдайно, с високо самосъзнание и кристална чистота, служеха народу и резултатите

ЕДНОДНЕВКА

Размишления край морето

Къртицата в своята дупка и бухалът в своята хралупа не се нуждаят от лъжи и свѐтлина. За тях животът е по-приятен, когато пролича в тъмнина. Има хора, подобно на бухалите и къртиците, на които и без свѐтлина им е добре. Те са свикнали с мрака въ своето битие, тъй както жабите са свикнали със вонята на блатата. За такива хора лъжичите на науката и на висшата степен са непознати. Мозъкът им не е измъчван от съмнения и тревожни размишления. Те ядат, спят, гледат се, теглят, а по нѐкога и се веселят. Какви са те, какво е човѐка, въ що е живота, где е смисъла и какво трябва да бжде общественото устройство, за да има мир и справедливост на земята — ето въпроси, надъ които хората къртици никога не са замисляли. Те приемат с равнодушие и най-големите жестокости и безумия. И при най-големите нещастия, причинени от хората глупост, те повтарят: изгледа, така е трябвало да стане. Войни, разрушения — морални и материални, граждански безредици, кърви, сълзи, крепове, вдовци, сираци, инвалиди и всичко най-страшно — изгледа, така е трябвало да стане. И наблюдавайки морда на днешната окървавена върволица от подобия на хора, питаме:

— Къде е тук човѐка? Такъв ли трябва да бжде живота и свѐта? И веднага си спомням за Григорий Петров и за неговите книги. Той също се е питал: „На какво прилича въ повечето случаи животът на народите и какво сме ние въ него? Не е ли земята една голѐма месоарица, а ние хората — живи късове месо, всъщност вид: от бик, конско, овче, телешко, свинско, от гъска, пуйка, патица или красива фазанка?“

Да, добрият ми старче, ний сме късове от „гълаво и живо месо“, но не само това — ние сме още и каспи, безжалостни каспи, които на всички земен жѐл вършат масови заколения. Хората-къртици и бухали още не искат свѐтлина и слънце да лумне въ всички земни дупки и хралупи. Тѐмнината продължава да властвува над земята, Ариман е по-силен от всички богове на доброто. Днес никой не пита где е смисъла и какво е назначението на човѐка. Днес никой не мисли, че „трябва да се живѐе достойно“, напротив — и кърваво, и сакало се стреми да да живѐе охолно. Забравете си и твоите любимци Сократ и Толстой. Надъ тяхните мадрости и най-големите профани пренебрежително се усмихват. И вземе ли човѐк много да търси смисъла и да пита къде е човѐка, не му остава нищо, освен да се хвърли надолу със главата въ зелените морски бездни. А що се отнася до къртиците и бухалите, то те са си добре въ свѐт дупки, погледнати се въ тѐмнината и живѐят тихо и спокойно. Но и самото време е такова — бухалско време. Ех, време, време, защо и орелът не може да живѐе въ бухалска хралупа? Тоню Бербата

от неуморните усилия на ония добросъвестни труженици са на лице. Тѐ дадох на България плеада безкористни, доблестни народни дейци, които изнесоха на плещите си с успѐх две гигански борби за духовното и политическо освобождение на българския народ. Сложиха основите на третото българско Царство и дадоха блѐскави примѐри на идеализъм и себоторжание за зетвърдяване бждащето, славата и величието на своето Отечество.

Ето от какви учители и ученици се нуждае България днес, въ най-несигурния въкъ, когато свѐтът е разклатен от основи, животът и всички други ценности на народите са поставени на карта.

Илия М. Добрев.

НАУЧНО И ЗАБОВНО ЧЕТИ

КЪЩИ ВЪРХУ КОЛЕЛИ

Американската автомобилна промышленост е пуснала въ продажба грамадни автомобили, подредени въ вътрешността си като сѐщински жилища — с по две-три легла, столове, маси, огледала, омивалници, приспособени за готвене, голѐм багажник, долапи за хранителни припаси и пр. Въпрѐки своите голѐми размери, тия сѐщински къщи върху кола струват не повече от 500 до 1.000 долара.

Нововъвеждането на автомобилната промышленост намерило отличен прием въ срѐдъ публиката и въ много късо време надъ 300.000 души започнали да си служат с тях, за своите излети въ края на седмицата.

По настоящемъ край всички американски градове се вижда една много интересна картина — сѐ стотици автомобили от

тоя род са спрѐни край шосетата, а най-вече край горите, където американците прекарват недѐлните си почивка въ срѐдъ природата, безъ, обаче, да се лишават от удобства, на които са свикнали.

ЗА НАРОДНАТА АВИАЦИЯ

Гръцкият диктаторъ ген. Метаксас е не само оригинален, но и енергичен човѐк. Неотдавна той прокара законъ, съ който задължава всички работници въ страната да работятъ безплатно въ фабриките, където са настанени, презъ недѐлните дни на месеците март и октомврий.

Фабриките заплащат тия работни дни — срѐдно 8 дни въ годината — но не на работниците, а на държавата и сѐ събраните по тѐй начин пари се купуват бойни самолети за грѐцката войска.

ТЪРЪСЯТ СЕ СЛѐПИ

Швейцария като че ли наистина е най-щастливата страна въ Европа. И то, ето защо: — Преди известно време швейцарският богатъш Бернаскони завещалъ една сума от 300.000 шв. франка, за да бжде построенъ край Лугано единъ приютъ за слѐпи.

Приютът е вече построенъ, извънредно удобенъ, снабденъ съ всички разкош, за който може днес да се мечтае въ Европа. Обаче, и до денъ днешенъ нито единъ слѐпъ не се явилъ, съ молба да бжде приетъ въ приюта.

Разкошното здание продължава да стои праздно, макаръ че било тържествено осветено.

ОТЪ 22 мартъ 5-й **КУРСЪ** по бродерии на **ТЮ ЛЪ. Магазинъ „РЖКОДЪЛИЕ“** Атанасъ. „Царъ Борисъ“, 15

Машинисти за валяци търсят техническото отделение при общината.

Отглеждане на сюнгерит

Английското м-во на колонизиранието решило да възобнови отглеждането на сюнгерит въ териториалните води на английската колония Хондурасъ, въ Централна Америка.

Преди войната въ Хондурасъ съществувала оживена ловитба на сюнгерит, но сюнгерит, които растѐли, тъй да се каже, въ диво състояние. Както се знае, сюнгеритът е скелетът на едно морско животно. Следъ войната, обаче, производството на изкуствени сюнгерит, направени от гума, изтѐскаха естествения сюнгерит от пазара. Отъ известно време насамъ, обаче, търсенето на естествени сюнгерит отново се е засилило и цената им се е покачила.

За напредъ нѐма да се ловятъ сюнгерит, растящи въ диво състояние, а ще се прибѐгне къмъ изкуството имъ отглеждане, по следния начинъ: — Ще се подбератъ дивы сюнгерит съ добри качества правилна форма, еднообразенъ

строене на скелета и прѐ е разрѐзватъ на голѐми еднакви части, тия послѣ ще се прикрепятъ къмъ ментови плочи и ще се събератъ въ морето. Следъ г. циментовите плочи изтеглятъ отъ морето, ритъ въ това време растнали достатъчно и дадатъ отлична търговска.

Най-добрите сюнгерит запазватъ за „разплодъ“ ще се нарѐзватъ на части, ще се прикрепятъ циментовите плочи и спускатъ отново въ морето. По тѐй начинъ, чрезъ станенъ подборъ, ще се не не само до по-добър тежъ на сюнгеритъ, но и много по-добро качество.

Вънъ отъ всички тия, ще се избѐгне неостаненъ подборъ, за не и ковене на сюнгерит ето не само излага имъ на опасност, но и ва много пари.

ДРЕВНИ ВЕСТИ

— Въ Германия по настоящемъ живѐятъ около 300.000 така наречени полу-евреи. Това са християни, които иматъ въ рода си дѐдо-евреинъ или баба-еврейка. Тия лица сега са изправени предъ извънредно голѐми трудности при сключване на бракъ. Властите не имъ позволяватъ да встъпятъ въ бракъ съ лица арийци, освенъ съ особено разрешение. Обаче отъ подадените за целта молби само една на нѐколко стотинъ се разрешава благоприятно и то само за лица, за които съ лѐкарски прегледъ е установено, че въобще не могатъ да иматъ деца. Следователно, на тия „полу-евреи“ сега не остава нищо друго, освенъ да станатъ сѐщински евреи, или да напуснатъ Германия. На всички свои молби, те получаватъ единъ и сѐщъ отговоръ: „Щомъ като католическата църква има право да налага на своите свещеници безбрачие, защо о националсоциалистическата държава да нѐма право да наложи сѐщото на ония свои граждани, които нѐматъ въ жилите си чисто арийска кръвь!“

— 15.000 коминючисти въ Полша се готвятъ да обявятъ стачка, ако правителството изпълни намѐренето си да направи тѐмната професия общинска привилегия.

Общо търговско сдружение — Варна

ПОКАНА

Умоляватъ се г. г. търговците отъ всички отрасли да присъствуватъ на свиканата конференция на **23 мартъ 1937 год. въ 2 и пол. часа сл. обѐдъ, въ салона на Варненската търг. инд. камара**, където г. данѐния началникъ даде нѐкои допълнителни пояснения на декларацията за допълнителния данѐкъ върху общия доходъ. 1-2347-3

Радио-Варна

22. III. 1937. понеделник

О Б ъ Д ъ
12:30 — Маршъ. 12:30 — Обѐдъ. 12:30 — Сказка: „Сѐщия туркизмъ“ — говори Йорданъ. 12:40 — Народна музика. Точно време, разни съобщения. — Народна музика. — Изпълнение „Приморската трояна“. 13:30 — София. — Охъ ханъ Аспарухъ Борисъ III. 13:30 — Охъ София, разни съобщения, предъ следва програмата на Радио 15:30 — Край.

В Е Ч Е Р Ъ
19:00 — Маршъ. 19:03 — Народна музика. 19:10 — Иванъ Кавалджийри на кавалъ 19:15 — Народна музика. 19:30 — Охъ София: Урокъ по езикъ. 19:50 — Народна музика. — Точно време, разни съобщения. 20:05 — Оперетна музика. 20:30 — Цигулка. 21:00 — Точно време, предъказания за 21:05 — Серафимъ. 21:30 — Тонко мелодии. 21:45 — Охъ София, разни съобщения, следва програмата на Радио-София. 23:00 — Край.

АПЕРИТИВЪ

„ЧУЧУЛИ“

пуша нова партия ВИНО, шка кръвь отъ К. А. и прѐ ч к а само за нѐли, запомнете, че реномѐт заведението е запазено строго фамилиаренъ, веко прислуга, уютна обстановка, сервират се агнешки кебаби и разни закуски на студени и всички аламинутъ

НЕУТЕШИМИЯТЪ ВДОВЕЦЪ

ОТЪ АНДРЕ ДАЛЪ

Най-после бѐхъ успѐл да си намеря нова квартира. Колко трудъ ми струва това, не заслужава да се говори.

Пренасянето не ми излѐзна почти нищо. Наистина, прѐснахъ нѐкакви шестотини франка; въ замѣна на това, жена ми, която бѐше погълната въ работа около пренасянето, не правеше презъ това време никакви покупки, така че икономисахъ около осемстотини франка. По такъвъ начинъ азъ дори спечелихъ двеста франка.

Една сутринъ, около осемъ часа, нѐкой позвъни на вратата.

Предъ вратата бѐше застаналъ единъ господинъ въ дълбокъ трауръ.

— Причините, които са ме докарвали, тукъ са отъ толкова неженъ характеръ, че азъ просто не се решавамъ.

— Влѐзте, господине, — му казахъ азъ, трогнатъ отъ неговия трауръ. Чудно е, наистина това, но траурътъ влива до-

вънне. Или може би симпатии?

— Господа, — започна той, стѐпката, която предприемамъ, е толкова необикновена, че тя може да намери оправдание само въ състоянието на моята душа. Името ми е Лиегардъ. Само името, обаче, нѐма да ви каже нищо. Азъ живѐхъ преди васъ въ това жилище. Пристигамъ отъ Ница, където прекарахъ три месеца. По съвета на лѐкаря си, сега заминавамъ за Египетъ, за да мога да продължа своя разбитъ животъ. Не можахъ да надвия на желанието да видя още веднѐжъ мѐстото, където почина нещастната ми жена. Въ тѐя стая изпусна тѐ измѐната си душа, точно преди дванадесетъ седмици, въ сѐщата тази стая, въ която сега живѐете вие. . .

Следъ като каза това, нацията посетителъ така се опечали, че азъ му поднесохъ единъ столъ. Той грохна въ него, извади отъ джоба си

кърпичка, която по края имаше черно, като траурнитѐ писма, избѐрса сълзите си и на време задържа една капка отъ носа си, която щѐше да капне на пода.

— А отъ какво е умрѐла? — попита жена ми, която искаше да узнае съ какви бактерии ще има да се справяме въ новото жилище.

— Отъ сърдце, госпожо. Отъ сърдечно заболяване. Ахъ, тукъ нещастницата... За осемъ дни... Повѐхна като цѐфте. И сега всички близки ме каратъ да се ожена повторно... Ахъ, да се ожена... Следъ такъвъ единъ ангелъ!

— Ахъ, съ какво бихме могли да ви бждемъ полезни, господине? Да не би да сте оставили нѐщо тукъ?

— Нищо не съмъ оставилъ. Останали ли ми са само спомени... Тѐхъ азъ търся... Вашата добрина ми доказва, че вие ме разбирате. Въ тѐя трагедия чакахъ тя, докато азъ не преставахъ да ямъ. И постоянно ме подканяше да ямъ още, като че ли човѐкътъ може да яде още и следъ като се е наситилъ. . . Ахъ, Боже мой!

Да бѐхъ умрѐлъ веднага следъ нея, то ва щѐше да бжде най-хубавото. . . И ето и салонътъ! Салонътъ, въ който тя сѐрѐше на едно фокстроти. А сега тя е въ черната земя.

Тягата на вдовца бѐше, наистина, такава, че сърдцето на човѐка се късаше, като го гледаше.

— Азъ ви омръзвамъ вече, — каза той, като стана. Но какво да правя?... Болката ми е още прѐсна. Тя е непрестанно предъ моите очи. Стаята, въ която тя склопи за винаги очи, съ тиха въздишка, като на нѐкаво дете. Видявамъ, че за спалня стая сте взели сѐщата стая, която служеше и намъ като такава. И леглото е на сѐщото мѐсто, Дали бихъ могълъ. . . това, което искамъ е чудновато, да ли бихъ могълъ да колѐница малко край това легло?

— Защо не! — обади се жена ми. Това, наистина, нѐма да я накара да излѐзне отъ гроба, но мога да ви разбера. Бедниятъ човѐкътъ!

— Охъ, много ви благодаря! Ще ви бжда вѐчно признате-

ленъ. Ще ви прѐта цѐфта.

И той влѐзна въ спалнята стая, разхлѐпъ се и кѐлѐчи край леглото.

— Нека го оставимъ сачъ, — каза жена ми, чѐзѐщица е. Нека се престориме, че не го виждаме, когато плаче.

Въ коридора тя мл каза:

— Би ли ти тѐжувалъ така по мене, а?... Все пакъ, слава Богу, че е умрѐла отъ сърдце, така че нѐма да ни бжде страхъ отъ зараза.

Въ тоя моментъ, вдовецътъ, разплаканъ, се изправи предъ насъ и започна да се сѐбгува.

— Заповѐдайте визитната ми картичка, — каза той. Не знамъ какъ да ви благодаря. Добрите хора ме разбиратъ. Ще ми позволите, благородна г-жо, да ви изпратя единъ букетъ цѐфта. Все ми се струва като че ли съмъ се видѐлъ съ своята скѐпа покойница. Благодаря ви и вамъ, господине, твърде много.

— Довиждане, благородна госпожо. Довиждане, господине.

И продължавайки да ни благодарятъ, като презъ всичкото време хлѐцаше и проливаше

сълзи, той слѐзе по стѐпъта. — Ужасно! Такава мъка, такава жал! — промълви жена ми. Колѐнчи край леглото.

Да, азъ, яна жени, които жетѐ имъ ги обичатъ лудо... Ахъ, Господи Боже името на Bogal. . .

— Какво има?

— Огърлицата ми!

— Какво има съ огърлицата ти?

— И прѐстенитѐ. Всичко ше на нощната масичка!

— Това не е възможно.

— Щомъ ти казвамъ, ко бѐхъ оставила тукъ. Та не е още разтрѐбена.

ко е задигнато. Обрами сѐ. Всичко това е било хитро.

Дрѐбаа да се уведомяцията, да се организира ледяна, да се даде обявление.

И азъ съставихъ следъ обявление:

— „До Дирекцията на меди Франсезъ! Въ случай че вашата има нужда, позволявамъ да привлече вниманието на театъра единъ първостепененъ тистъ, за изпѐлненниотъ трагични роли!“

На добрия начин за пропагандиране

Варненското лътовище в чужбина. Кон сж най-много
показани да работят за каузата на Варна. Да бждетъ ени-
мателни една печална поука отъ миналото.
(Специална дѣписка на в. „Варненски новини“)

Жинева, мартъ, 1937 гог.

Нѣма едно единствено сръд-
ство, което безъ остатъкъ да
разрешава, тъй сложния въ-
просъ за привличане на лѣтов-
ници въ Варна. Следователно,
и сръдството, което ние пре-
поръчваме, нѣма и не може
да има такава вѣлшебна сила.
Отъ тази гледна точка, всич-
ки сръдства сж полезни, би
могло да се спори, обаче, за
тѣхното предимство.

Пропаганда за лѣтовнища
Варна могатъ да вършатъ
най-добре тѣзи, които сж при-
звани за това — журналисти-
тите. Естествено — и вестни-
ците, които тѣ представяватъ.
Ние мислимъ, че журналисти-
тите, както и вестниците, би-
ха могли да се заинтересоватъ
за сждбата на Варна и за ней-
ните красоти по нѣколко на-
чина. Единъ отъ най-целесъоб-
нитъ е лѣтуването на журна-
листи въ Варна. То, обаче,
тѣбва да се да се подготви,
за да бжде ползотворно.

Не бива въ това отношение
да се повтарятъ старитъ грѣ-
шки, защото тѣ дадоха и ще
даватъ и за напредъ само от-
рицателни резултати. Случаятъ
за който споменувамъ, е твър-
де характеренъ и заслужава
да бжде упоменатъ.

Нѣкога единъ варненски
журналистъ бѣ решилъ да използва
журналиститъ за пропаганди-
ране на лѣтовнища Варна. За
тази целъ, той бѣ отредилъ
за тѣхъ (и за българскитъ пи-
сатели) специална стая въ една
отъ варненскитъ прогимназии,
където бѣха поставени нѣко-
лко походни войнишки ле-
ла. Стаята бѣше безъ трансжи-
ранти. Презъ цѣлия денъ слън-
цето я печеше и отъ засмо-
ления й подъ въздухъ бѣ
отровенъ и непоносимъ да се
диша.

Азъ преспяхъ една вечеръ
въ това „журналистическо ле-
товнище“ и познавамъ добре
прелеститъ му. Нѣма да спо-
менувамъ нищо друго за тѣхъ,
за не би уважаемиа бившъ
журналистъ да се почувствува за-
сегнатъ. На времето се задо-
волихъ да му благодаря за
„трогателното“ внимание къмъ
скромнитъ труженици на пе-
рото и, разбира се, още сж-
щата вечеръ си взехъ стая въ
хотелъ.

За Варна, естествено, не пи-
сашъ нищо, нито за нейнитъ
прелести, защото ме бѣше
брамъ отъ колегитъ. Що се
отнася до съквартирантитъ ми,
тѣ наругаха г. кмета, безъ до-
ри да се сметатъ задължени
да му Слгодарятъ за голѣмо-
то внимание. Нѣма какво да
се каже — некултурни жур-
налисти!

Варненската община не е
била по-внимателна и къмъ
чуждестраннитъ журналисти,
може би съ малки изключения.
Тѣзи „деца на нашето време“
не сж свикнали да бждатъ
подиртвани, защото при всич-
ки случаи тѣ сж предметъ на
специално внимание. Това тѣ-
бжа да се разбере отъ тѣзи,
които не сж го разбрали до
сега.

И, ако въпреки всичко, спе-
циално българскитъ журнали-
сти сж били винаги благос-
клонни къмъ Варна — това

тѣбжа да се отдаде повече
на тѣхната безкористностъ. До-
бритъ имъ чувства къмъ Вар-
на, споредъ менъ, не сж за-
служени, тѣ сж подарени. Та-
зи е истината.

Менъ не ми е работа да да-
вамъ съвети на когото и да
било, още повече че по въ-
проса, за който пиша и
сѣмъ заинтересованъ. Само
отбелязвамъ факта.

Естествено, онова внимание,
което тукъ, въ Швейцария,
винаги ми е бивало оказвано,
не мога да го очаквамъ въ
моята родина, знаейки тради-
ционното пренебрежение къмъ
хората на перото. Бихъ ис-
калъ, обаче, Варна да прави
въ това отношение едно из-
ключение, защото това нѣма
да й струва много, а ще я пол-
зва въ твърде голѣми раз-
мѣри.

Днешниятъ кметъ на Варна
е отъ тѣзи, които до сега сж
проверявали най-затрогващо
вниманизъ къмъ хората на пе-
рото и може би на това той
дължи не само тѣхната, но и
обичайта и доверие, което
обществото така щедро вина-
ги му е засвидетелствувало.
Затова искамъ да вървамъ, че
ще бжде разбранъ.

Ще продължа.

Розмаренъ

Хамсунъ на екрана

Обикновено се мисли, че не-
жнитъ художествени произве-
дения, изпълнени съ едва до-
ловимъ копнежъ, съ чиста и
света любовъ, не могатъ да се
предаватъ на екрана. Филмира-
нето на „Виктория“ отъ гени-
алния норвежецъ доказва про-
тивното. Кой не се е увличалъ
на младини отъ романа „Ви-
ктория“, сжщо така, както
„Павелъ и Виргиния“? Филмъ
тъ ще ви накара да прежи-
вѣте трепетитъ на младостта
чиститъ увлечения на недо-
кваренитъ сръдца и души. Йо-
ханесъ, воденичарскитъ синъ
и Виктория, дъщеря на запа-
днали аристократи, изразнали
всрѣдъ нежния лѣхъ на де-
ствената природа, живѣятъ и
се обичатъ съ споменитъ на
щастливо детинство. Върху
фона на тия спомени и вѣлше-
бната норвежка природа се
развива силната като смъртъ
любовъ на тѣзи деца на при-
родата — Йоханесъ и Викто-
рия. Не ще се намѣри зритель,
чийто сръдце да не се стопи
сръдъ вълнението на тѣхната
велика и света любовъ. Всѣки
ще си спомни своята младостъ.

Н. К.

Билети отъ втория дѣлъ на държавната лотария пусна въ продажба агенция „Стрела“ — Варна.

Благодарностъ

Културно Просвѣтно Иконом.
Благотв. д-во „Княгиня Мария
Луиза“ гр. Варна, изказва своята
искрена благодарностъ за
подаренитъ суми отъ следни-
тъ дарители:

1. Г-нъ Свѣтославъ Грековъ
— 200 лв. 2) Параходното дру-
жество — 1000 лв. 3) Кръсто
Петковъ-житаръ — 200 лв. 4)
Братя Милчеви — 100 лв. 5)
Фабрика „Вулканъ“ — 150 лв.
6) Иванъ Стефановъ, стр. ма-
териали — 50 лв. 7) Фабрика
„Партама“ — 50 лв. 8) Фабри-
ка „Каракуневи“ — 180 лв.

ДАВАТЪ СЕ ПОДЪ НАЕМЪ МОБИЛИРАНА СТАЯ, ПРИ ТИХО СЕМЕЙСТВО

за единъ или двама съ
отдѣленъ входъ и баня,
близко до Морската гради-
на, ул. „Караджа“, 27
Слънчевъ апартаментъ (суте-
ренъ) отъ две стаи, кухня,
пералня и баня съ отдѣленъ
входъ въ сжщото здание
1—2345—3

ХРОНИКА

Дежурни аптеки до края
на тая седмица: Б. Тодоровъ
6 септември, — С. Менахемовъ
— Преславска, Л. Грозевъ подъ
Воен. клубъ.

Започната е направата на
каменна ограда на градската
градина отъ къмъ улица Русе.
Работата върви усилено.

Трауренъ поменъ по слу-
чай 3 месеца отъ смъртта на
проф. д-ръ Асенъ Златаровъ
устройва на 22 т. м. 6 и пол-
часа вечерта въ зала „Съеди-
нение“ варненскитъ клоно на
съюза на българскитъ химици.
Входъ свободенъ. Поканватъ
се да присъствуватъ всички
граждани и почитатели на по-
койния.

Варненскиятъ народенъ теа-
търъ ще представи днесъ не-
дѣля 21 т. м. вечерта новата
премиера — пиесата ФАНИ отъ
Марселъ Паньолъ.

Родна пѣсень на съвѣ-
ни свързва Елате да чуе
дивнитъ народни пѣсни изъ
сѣкровишницата на българ-
ския народъ, които ще се из-
пълнятъ на концерта на вар-
ненското музикално дружество
„Морски звуци“ въ Народния
театъръ.

Настѣпи пролѣтния сезонъ.
Пристигнаха нови десени пул-
ли за горни нѣжки ризи
при магазинъ „РУЖЪ“, подъ
хотелъ Мусала, които задово-
ляватъ и най-капризниа. При-
ема поръчки и на донесени
платове отъ клиенти. Изработ-
ка най-идеална.

Братството за издържане
безплатни трапезарии за бед-
ни ученици благодарни на г-жа
Гина Стойчо Кадиева за пода-
ренитъ 300 лева; сжщо и на
култ. просвѣтна дружба „Кот-
ленски край“ за подаренитъ
200 лева.

Получи се въ редакцията
най-новия търговски адресникъ
на всички изостители, вноси-
тели, индустрии, кооперации
и много други спомогателни
търговски браншове. Спретна-
то издание 208 стр. Цена 60
лева. Издание на Софийски
търговски вестникъ.

Чуждестранни вестници въ
агенция „Стрела“ — Варна: Рай-
нише Ландесцайтунгъ, „Кури-
еръ Варшавскъ“, „Зи ундъ еръ“,
„Ени адамъ“, „Космосъ“ Мю-
нхъ, „Карикатуръ, Еди гюнъ“,
Швайцеръ Илюстрирте Цай-
тунгъ.

Дежуренъ фондовъ лѣкаръ
на 21. III 1937 год. (недѣля)
Д-ръ Стойчо Кръстевъ ул. 27
Юлий, № 52 — само за осигуре-
ни работници.

Мотоциклетъ съ кошъ
купу, въ брой.

Справка редакцията.

Годишното събрание на Варн. Популярна банка

Отчетъ на управителния съветъ на банката. Одобрението на баланса смѣтка „Загуби и по-
чалби“. Приемане на глобалния бюджетъ. Речта на М-ръ Ради Василевъ и Б.
Абаджиевъ. Дейността на банката. Изборъ на нови членове за упра-
вителния и контроленъ съвети

Тази сутринъ къмъ 9 часа
въ Юншкия салонъ се състоя
общото годишно събрание на
най-голѣмия кредитенъ инсти-
тутъ въ града ни.

Още отъ 8 часа членоветъ
на Варненската популярна бан-
ка започнаха да пълнятъ са-
лона.

Малко по-късно заеха своитъ
мѣста членоветъ на упра-
вителния и контроленъ съвети
на банката и директора на сж-
щата г. Духовниковъ.

Къмъ 9 часа пристигна Ми-
нистра на земледѣлието г. Ра-
ди Василевъ, придруженъ отъ
кмета на града г. инженеръ
Мустаковъ и посрещнатъ съ об-
щата радостъ.

Събранието се откри отъ
подпредседателя на банката г.
Боянъ Абаджиевъ.

Той направи едно кратко из-
ложение за общото стопанско
положение на страната ни, ка-
то подчерта значителния из-
носъ презъ 1936 година, кой-
то е съ 56 на сто по-голѣмъ
отъ тази на 1935 година и съ
720,000,000 лева по-вече отъ
вноса презъ 1936 година.

По-нататкъ г. Абаджиевъ
посочи, че въпрѣки този общъ
стопански възходъ, стопанско-
то положение на Варна не е
задоволително.

Едни отъ главнитъ причини
за това сж: намалението на
хитерланде, наплива на много
бежанци и липсата на нови
културни засаждения въ Вар-
ненския край, които другде
произвеждатъ и изнасятъ въ
голѣми размѣри.

Следъ този уводъ, г. Аба-
джиевъ даде отчетъ за дей-
ността на банката презъ 1936
година, като изясни най-важ-
нитъ неговъ мѣста.

Варненската популярна банка
има 4,867 члена, отъ които
4,816 индивидуални, 51 колек-
тивни, плюсъ 481 починали и
изключени, неликвидирани още
се дѣловия си капиталъ.

Общия дѣловъ капиталъ на
горнитъ членове е 22,251,600
лева.

По професия индивидуални-
тъ членове се разпредѣлятъ
както следва: 181 земледѣлци,
1670 занаятчи, 50 индустриал-
ци, 1,211 търговци, 209 сво-
бодни професии 1170 общински
и държавни чиновници, 396
чиновници въ частни и коопе-
ративни предприятия, 136 ра-
ботници, 52 домакини и 222
пенсионери и работници.

Банката има сжщо 51 коле-
ктивни членове: кооперации
учреждения и други.

На 31 декември 1936 год.
въ банката е имало 91'114,051
лева влогове, които сж съ
1,808,280 лева по-вече отъ ония
презъ 1935 г.

Влоговетъ на индивидуални-
тъ членове възлизатъ на
84,738,239 лева, отъ които
5,859,368 сж детски.

Влоговетъ на колективнитъ
членове възлизатъ на обща
сума 6,375,812 лева.

Положението на фондовѣтъ
къмъ 31 декември 1936 годи-
на е на обща сума 11,138,508
лева, съ 426,002 повече отъ 1935
година.

При банката членуватъ сж-
що 19 производителни, лоза-
ро-винарски, градинарски, по-
требителни и трудови коопе-
рации, които иматъ 1215 чле-
на, 4,137,852 лева обществени
средства и 7,367,037 лева кре-
дитъ при Варненската Попу-
лярна банка.

Застѣйки въпроса за по-
съртната каса, г. Абаджиевъ,
обясни, че приетия новъ ус-
тавъ на 6 декември, 1936 го-
дина отъ общото събрание е
изпратенъ за одобрение до
държавния надзоръ. Следъ
върщането на устава ще се
свика събрание, което ще се
занимае специално съ този
въпросъ.

При посъртната каса чле-
нуватъ 2624 члена.

По-нататкъ г. Абаджиевъ
изложи годишния балансъ на
банката и смѣтката „Загуби и
печалби“ споредъ, които бан-
ката е реализирала презъ го-
дината, 1,635,039 лева чиста
печелба.

Въ заключение г. подпред-
седателя на банката каза, че рѣд-
ко е имало стопански и култур-
но просветни инициативи в гра-
да ни, които да не бждатъ
подпомогнати по единъ или
другъ начинъ отъ банката.

Следъ отчета на контролния
съветъ и разискванията по не-
го, събранието единодушно
одобри дейността на управата
на банката презъ изтеклата
година.

Прочетенъ бѣ бюджетопро-
екта за разходитъ презъ 1937
година, като се обясни при
това отъ подпредседателя на
банката г. Абаджиевъ, че
презъ годината се предвижда
откриването на три клона —
агенции въ квартала Аспару-
хово, на ул. „Владиславъ“ и
на ул. Цариградъ, въ старото
банково здание.

Бюджета на сума за центра-
лата 2,472,812 лева и за кло-
новѣтъ 42'500 лева се прие

единодушно.

Подпредседателя на банката
докладва за състоянитъ се
презъ 1936 година конферен-
ции и конгреси, на които сж
участвували банкови делегати,
като даде кратки сведения за
тѣхния дневенъ редъ.

Съ общъ ентузиазмъ бѣ
посрещната речта на Минис-
тра на земледѣлието г. Ради
Василевъ.

Той благодари сърдечно на
всички за проявеното едино-
душие при одобрението на от-
чета и приемането на бюджета
и изказа искрено желание
да не бжде и з б р а н ъ за
напредъ членъ на управител-
ния съветъ, тъй като е заан-
гажиранъ съ твърде голѣми
държавни работи, които му
отнематъ възможността да
следи по-отблизо живота на
банката.

Цѣлото събрание, начело съ
подпредседателя на управител-
ния съветъ г-нъ Абаджиевъ,
спонтанно и единодушно апе-
лира къмъ г. Василева да
остане и за напредъ на сж-
щия си постъ, защото той е
сърдцето на банката, работилъ
е много за нейния прогресъ и
макаръ и рѣдко да се язва
като нейнъ ръководителъ, ще
допринесе и за напредъ твър-
де много за нейния възходъ.

Накрай г. Абаджиевъ изка-
за задоволство за това, че
събранието бѣ масово посете-
но и мина при пълненъ ентузи-
азмъ и единодушие и подчер-
та, че успѣхътъ на Варненската
популярна банка е успѣхъ на
Варна.

Последнитъ думи на г. Аба-
джиевъ бѣха изпратени съ
бурни ръкоплѣскания.

Следъ обѣдъ се пристѣжи
къмъ изборъ на трима членове
за управителния и единъ
членъ на кон. съветъ, на мѣсто-
то на излизащитъ по изтичане
на мандатитъ имъ — г. Ради
Василевъ, Боянъ Абаджиевъ,
Василь Геновъ и Калоянъ Ма-
ноловъ.

Запитанъ отъ насъ дали ще
остане и за въ бждаше въ
управителния съветъ на бан-
ката, г. министрътъ заяви:

— Гласъ народенъ е гласъ
Божи. Нѣма какво, ще остана
и ще работя за общото благо.

Келнерка търси ка- фе „Ал- казаръ“.

Постѣпване вегаанъ

Четете „Варн. Новини“

Амленъ вдигна раздражено рамене. Таксито,
въ което бѣше седнала надзирателката, трѣгна по
кея Берси и пое къмъ Шарантонъ. Следъ като
измина голѣмитъ и мрачни здания на складоветъ,
таксито зави на лѣво, трѣгна по тѣснитъ, пусти,
лошо освѣтени улици и излѣзе на едно по-отво-
рено мѣсто, съ зловещъ изгледъ — старитъ укреп-
ления, гдето се издигаха още, измежду нѣколко
модерни сгради, разрушени кѣщи, останали отъ
запустѣлитъ фабрики. Ограда отъ бодливъ телъ
заграждаше дървени бараки, покрити съ гудро-
нирана хартия.

Г-ца Елойза, наведена презъ прозорчето, со-
чеше съ ржка пѣтя на шофьора, който се бѣше
объркалъ въ тоя кварталъ, сѣкашъ разрушенъ
отъ земетресение. Най-сетне той спрѣ колата си
предъ една стара двуетажна сграда, която, стър-
чеше сама въ края на единъ голѣмъ парцелъ зе-
мя, гдето подобни здания се бѣха издигали до
преди нѣколко седмици. Тѣ бѣха разрушени. Ма-
териала отъ разрушенитъ сгради бѣше прѣснатъ
навсѣкжде.

Въ партера на тая усамотена кѣща имаше
слабо освѣтена крѣма и на вратата й бѣ окаченъ
фенеръ на който стоеше, съ черни букви на жълтъ
фонъ следния неочакванъ надписъ: „Хотелъ на
търсачитъ на злато“.

Надзирателката слѣзе отъ таксито, натоваре-
на съ тежката си чанта. Докато шофьорътъ пребро-
ваше паритъ си, тя натисна два пѣти свирката
на таксито.

При тая знакъ, вратата на крѣмата се отво-
ри. Единъ човѣкъ съ торсъ на атлетъ, въ синя
блуза, изкопна бърже отъ кѣщата, последванъ
отъ една стара жена, която протегна ръце къмъ
новодошлата. Последната се хвърли въ прегръд-
китъ й. Тѣ стояха дълго прегръднати.

Таксито се отдалечи въ мрака, къмъ Шаран-
тонъ.

Амленъ накара неговото такси да спре задъ

Тя-викна възбудено:

— Да, неприятели!

— Не ви разбирамъ, — промѣлви той въ недо-
умение.

Тя се изсмѣ презрително.

— Вие говорите като мжжъ, а азъ мисля ка-
то жена, и това е предостатъчно, за да се раздѣ-
лимъ за винаги. Моля ви се, Бернаръ, вървете си!
Оставете ме сама. Оставете ме!

— Но ние ще се видимъ пакъ, нали, Елойза?
— поде засрамено влюбениятъ. Ахъ, отговорете ми
миличка... Ето, сега азъ ви моля. Вие не сте
сърдита, нали? Не зная какво съмъ ви направилъ,
за да ви разгнѣя толкова. Ако съмъ казалъ или
съмъ направилъ нѣщо, което да ви е оскърбило,
моля най-смирено да ми простите... Елойза, ми-
личка, оставете ме да ви погала, да ви притисна
къмъ гърдитъ си.

— Оставете ме!

— Ние ще се видимъ пакъ, нали? Да, да, ще
почакамъ, докато се успокоите.

Жената обеща изморено:

— Добре, но оставете ме сега!

Човѣкътъ отговори въ недоумение и сигурно
взе шапката си:

— Тогава, ще си вървя, ето, отивамъ си.
Ала той бѣ принуденъ да се върне. Гласътъ му
прозвуча по-силно.

— Но все едно ми е, никога не съмъ ви
виждалъ така. Вашето лице е развълнувано, вие
сте разстроена. Болна ли сте?

— Болна съмъ, — каза жената отчаяно.
Човѣкътъ почна смирено, съ плачевенъ гласъ:

Лева 3,800 лева
Швейцарски фабриктъ
пишуща машина

Всичко отъ стомана
Еlegantна и трайна
при
П. БОШНАКОВЪ
— Варна —
Телефонъ: 25-77 и 24-43
Справка кафене „АСТОРИЯ“

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

ГОДИШНОТО СЪБРАНИЕ

на Приморска Популярна Банка. Отчета. Дейността на банката. Избор на нови членове за управителния и контролен съвети.

Днес в 9 часа пр. обяд се състоя общо редовно годишно събрание на Приморска Популярна Банка, в салона на д-во „Майка“. Салонът бѣ прѣпълнен отъ масово на дошлите банкови членове. Събранието бѣ поздравено писмено отъ м-ръ Ради Василев.

Председателя на Банката г. Боян Блѣсковъ откри събранието съ една сбита съдържателна речъ, следъ което даде думата на члена отъ управителния съветъ г. Анастасъ Мандовъ.

Г-нъ Мандовъ направи единъ общо прегледъ на състоянието стопанско положение и говори по отчета на банката и постиженията ѝ като кредитенъ и стопански институтъ въ града ни.

Той каза, че банката въ продължение на своя кратъкъ седемгодишенъ животъ е могла да регистрира голѣми резултати и се е утвърдила като кредитенъ институтъ.

Презъ изтеклата отчетна година членоветъ на банката сж стигнали 640 човека, при крѣгло 28,000 операции и 606 милиона лева оборотъ.

КОНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ВЪ ЦАРЕВО

Една хубава традиция, която трѣбва да се поддържа. Народната трапеза. Водоснабжаването на село Царево

Вчера въ с. Царево по случай Тодоровденъ станаха традиционните конни надбѣгвания.

Тази хубава традиция отъ година на година се разширява и ний бѣхме свидетели на едно масово участие на състезатели въ тазигодишните надбѣгвания. И ако тѣхните организатори работятъ съ сжщата упоритостъ и енергия, нѣма да бѣде далечъ времето, когато царевските конни състезания ще се превърнатъ въ едно истинско народно тържество.

Въ 11 часа състезателитъ, на брой 10 души, бѣха пуснати отъ нѣкъде къмъ Узун-кумъ. Разстоянието отъ 10 километра, като се вземе предъ видъ каменистия теренъ и стрѣмноста на пътя, бѣше премного

за едно състезание отъ този родъ. Победителъ пристигна въсред шумните о в а ц и и на царевчени (цѣлото село се бѣ стекло на тържеството) и гоститъ отъ Варна.

Накрая пом. кмета г. Борлаковъ и пожарния командиръ, Г. Вълковъ, организаторъ на надбѣгванията, раздадохъ богати награди на победителитъ. Тази година, между впрочемъ, получиха подарѣци всички състезатели.

На обѣдъ въ читалищния салонъ бѣ сложена трапеза на гоститъ отъ Варна. Прѣвъ поздравитъ гоститъ и имъ благодари за вниманието, съ което сж удостоили царевчени, кметския намѣстникъ г. Узунковъ. Отговори му кмета на града г. инж. Мустаковъ, който каза, че Варненската общи-

Последиците

Гласуването въ Бургаска и Врачанска области се извършва днесъ масово

Бургасъ 21. Последните дни на седмицата бѣха изпълнени съ твърде оживени борби между кандидатитъ за общински съветници. Въ по голѣмата си частъ кандидатитъ агитираха лично като непосредствено запознаваха избирателитъ съ мероприятията, които ще внесетъ за разрешаване въ общинския съветъ.

Една частъ, по скромнитъ, отъ кандидатитъ се задоволиха съ издаването на позиви. Ония, които влѣзоха въ непосредственъ контактъ съ избирателитъ спечелиха симпатитъ имъ и въроятността да бѣдатъ избрани е по-голѣма.

Деино участие проявиха кандидатитъ на професионалните организации. Още въ началото на тая седмица властта взе сериозни мѣрки противъ

случайнитъ инциденти и, днесъ изборитъ се развиватъ напълно нормално.

Очаква се да гласуватъ и голѣма частъ отъ привърженицитъ на бившитъ партии, които иматъ и свои кандидати.

Сведенията за хода на гласуването отъ Сливенъ, Ямболъ, Поморие и др. сж добри. Отбелязва се, че въ Сливенъ работничитъ гласуватъ масово за кандидатитъ представени отъ Работническия съюзъ.

Враца 21. Интересътъ къмъ изборитъ е повишенъ. Съобщаватъ отъ Фердинандъ, Берковица, Ломъ и др., че гласуването се извършва масово.

Областта е организирана възкитъ си съ София и резултатъ отъ изборитъ ще бѣде съобщенъ навреме.

Правителственият войски предъ Сигуенца на 3 км. отъ градеца. Бързото напредване на правителственият моторизирани отдѣления. Ген. Куепо де Лано отново опровергава

Мадридъ, 21. Комитетътъ за отбраната на Мадридъ издаде снощи късно следното служебно съобщение:

— Вчера презъ цѣлия денъ правителственият войски напредваха много бързо. По настоящемъ нашитъ моторизирани отдѣления се намиратъ на 3 км. отъ Сигуенца. Утре ще бѣде предприето общо нападение за превземането на това важно въ стратегическо отношение градче.

Правителственият войски сж минали съ 10 км. отвъдъ позицитъ, отгдето бунтовницитъ започнаха офанзивата си на 8 т. м.

Се изключение на универ-

на ще действува, за да може денътъ Тодоровденъ въ с. Царево, което е съставно на Варненската община, да се превърне въ единъ общонароденъ празникъ.

Говориха още г. К. Геновъ и свещеника на селото

Следъ обѣдъ кмета г. Мустаковъ и селскитъ първенци разгледаха нѣкои отъ изворитъ край града, въ връзка съ подготвителнитъ работи за водоснабжаването на селото.

Заседанията на помирителната комисия между тютюноработници и тютюноотърговци

София 21. Следъ нѣколко кратни заседания на Въвнатрешната комисия при дирекцията на труда, които бѣ поставени на разглеждане въпроса за сключване на колективенъ трудовъ договоръ между тютюноотърговци и тютюноработници, тая сутринъ вь салона на тютюноотърговския сдружение бѣ открито пленарното заседание на Съюза на тютюноработничитъ.

Прѣвъ взе думата председателъ на Работническия съюзъ д-ръ Недѣлковъ. Следъ него секретарьтъ на съюза д-ръ Анастасовъ даде отчетъ върху заседанията на Въвнатрешната комисия по сключването на колективенъ договоръ.

Станаха следъ това разисквания върху възражения направи отъ тютюноотърговцитъ.

Делегациитъ единодушно взеха решение:

— Надницитъ трѣбва да бѣдатъ увеличени, да се сѣ въ трудовото време, 50 на сто отъ работничитъ да получатъ надници, I-ва категория, 25 на сто — отъ II-ра категория, а останалитъ 25 на сто — отъ III-та категория.

Заседанията на пленарния съветъ ще продължатъ ре, Решенията ще бѣдатъ следъ това представени на тютюноотърговците.

Годишнината отъ падането на Одринъ. Днешната панихида за падналитъ при завземането на Одринъ. Манифестацията

София 21. Годишнината отъ падането на Одринъ днесъ бѣ отпразнувана съ тържествена панихида отслужена въ храма на Св. Никола. Присѣствуваха много отъ участничитъ въ обсадата и атаката на Одринъ, много запасни генерали, официални лица и пр. Следъ панихидата отслуженъ бѣ благодарственъ мрлебенъ за оста-

налитъ живи бойци отъ падането презъ 1912—1913 година. Устроена бѣ голѣма манифестация, която завърши предъ дома на 59 опълченски поднаришъ се на ул. „Царъ Йоанна“.

При падането на Одринъ бѣха дадени около 19,500 ртви.

Инженерно-архитектурнитъ камара

полудържавенъ институтъ. Обединението на всички организации на техницитъ. Преговоритъ, които се водятъ

София 21. Председателя на даде съ обединяването на всички сжществувачи организации.

По настоящемъ на настоятелството на БИАД е даденъ мандатъ да влѣзе въ преговоритъ съ настоятелствата на таналитъ две организации, да постигнемъ желаното обединение на всѣка цена и се свика учредителенъ конгресъ.

По този начинъ всички организации на техницитъ се обединяватъ въ единъ общъ съюзъ.

Занятията въ университетта започватъ въ понеделникъ. Управата на БНСС. при Негово Величество Царя. Борбата за напредъ ще се води на легална почва. Положението до м-ръ Красновски.

София 21. Вчера Негово Величество Царьтъ отъ 10 часа преди обѣдъ до 1 часа следъ обѣдъ прие управата на БНСС. Разговаряли сж по студентскитъ искания.

Следъ приема, студентитъ сж решили да прекратятъ борбата и да започнатъ отъ понеделникъ редовнитъ занятия, като по отношение на своитъ искания ще продължатъ да действуватъ легално предъ всички съответни отговорни фактори.

Управителниятъ съветъ на БНСС е изпиталъ подробно изложение до м-ра на Вътреш-

нитъ работи г. Красновски. БНСС отхвърля слухове, че акцията на студентитъ е била вдѣлжована отъ бивши тѣтни срѣди. Студентитъ сж се ръководили само отъ долюбие, безпартийностъ и академичностъ.

Въ изложението се изтъкватъ и всички искания на студентитъ, на първо мѣсто искането за избирателни права. БНСС иска възраждането на М-рътъ на Прѣсвѣтата г. Николаевъ съобщилъ, че отъ понеделникъ занятията въ университетта започватъ.

Годишното събрание на запаснитъ офицеритъ въ Варна

Тази сутринъ въ Военния клубъ се състоя общо годишно събрание на дружеството на запаснитъ офицери въ града ни.

Присѣствуваха по-вечето отъ членоветъ.

Събранието сѣ откри отъ председателя на дружеството г. Люцкановъ който направи единъ обстоятелственъ отчетъ върху дейността и дружеството презъ изтеклата година.

Въ сжщото членуватъ 445 члена.

Дружеството винаги е било на фронта на държавата, обединено около върховния вождъ на народа ни. Н. В. Царя и е работило и ще работи за величието на България.

Следъ одобрението на отчета и приемането на бюджета за 1937 година се пристѣпи къмъ изборъ на трима действителни и трима запасни

Берлинъ 20. Дописникътъ на Агенция Хавасъ съобщава: — Тукашнитъ мѣрдоуни крѣжове опровергаватъ изречено съобщението, проникнало въ чуждия печатъ, за нѣколко мнимо покушение срещу водача на водача Хитлеръ.

Въ връзка съ това, съобщава се, че Хитлеръ по настоящемъ се намира въ Берлинъ, прекарва цѣлия си денъ въ канцеларството и изпълнява редовно функциитъ си.

Наскоро водачътъ ще отпатува за Берхтесгаденъ, където ще прекара и Великденскитъ празници.

Подчертава се сжщо, че презъ последнитъ седмични водачътъ Хитлеръ е взелъ участие въ редица тържествени и други публични манифестации.

Члена на настоятелството трима действителни и двама запасни за контролната комисия.

— Какво къмъ сторилъ, Господи, азъ, който искахъ да ви направя щастлива? А ако ви турна да си легнете, тамъ, спокойно до мене? Ще ви моля, ще ви . . .

Г-ча Елойза се засмѣ болезнено:

— Вие! Ахъ! Вие! О, азъ не мисля вече за васъ. . . вървете си. Да, страдамъ, но не мислете, че е по ваша вина! Опитахъ се да си създамъ съ васъ едноточасова илюзия, но вие не бѣхте способни дори да играете прилично ролята, която ви суфлирахъ, Ахъ, вървете си! Не прибавяйте ни дума, тия глупави думи ме каратъ да ви намразя още повече, защото заради васъ любовта е безъ величие. Вървете си!

— Но какво имате?

— Искате да знаете, какво имамъ?

— Да искамъ! — запита човѣкътъ съ разтреперанъ отъ гнѣвъ гласъ.

Тогавъ жената викна предизвикателно:

— Това ми е, че сърдцето ми се кжса, защото човѣкътъ, когото обичамъ, когото обожавамъ който е моя животъ, моя господаръ; едновременно много неженъ и много жестокъ, държи, може би, въ прегръдкитъ си, въ тоя моментъ. . . ахъ не, не, това е моя тайна! А васъ, азъ ви мразя! Вие сте глупакъ! Вървете си!

Амленъ чу, че една врата се затръшна. Мажътъ си отиваше, следъ като загуби всѣка надежда.

Дълго, дълго време, въ стая 41 се чуваха ридания и виковете.

Г-ча Елойза излѣзе изъ хотела съ подути очи и изморено лице, къмъ 8 часа сутринта. Тя взе, едно такси и накара да я отведатъ на Лионската гара. „Веригата“ въ пълния си съставъ я последва.

Дюпенъ, който се бѣше отдѣлилъ, за да следи русия момъкъ при излизането му отъ хотела, се бѣ завърналъ, следъ малко. Нещастния партньоръ на надзирателката живѣеше наблизъ въ ул. „Наваренъ“. Следъ като взе нуждитъ сведения, Дюпенъ узна, че той е свършилъ по литература и давалъ уроци по френски на чужденки.

„Веригата“ следъше г-ча Елойза и стигна съ нея до Лионската гара.

Г-ча Елойза взе тамъ чантата си. После отиде да се настани спокойно въ бюфета, за да вечеря. Тя избра едно усомнено жгълче и седна тамъ гърбомъ къмъ залата.

Следъ като се навечера, Амленъ помисли, че тя ще се опитъ къмъ гишетъ за билети, за да си купи билетъ за влака.

Ала г-ча Елойза излѣзе изъ гарата, повика едно такси и се качи въ него. Таксито потегли въ направление къмъ Сена.

„Веригата“ продължи следенето си. Амленъ бѣше замисленъ. Тая г-ча Елойза, която трѣбва да е участвувала въ отвлечането на Лиана Добричъ и Женевина д'Одверъ — „Етиката“ на Спиноза, намѣрена въ чантата ѝ доказваше това — проявяше необикновено безгрижие.

Тя ходѣше насамъ-натамъ, базъ да се крие съ привидно, може би, спокойствие. А особено онова което очудваше най-много полиция, бѣ, че тя мислѣше само за любовъ.

Думитъ, които г-ча Елойза бѣ казала въ стая 41, накарала инспектора да се замисли. Какво искаше да каже надзирателката, когато говорѣше за човѣка, когото обожаваше — за тоя едновременно неженъ и жестокъ господаръ, който я бѣше държалъ въ пригръдкитъ си.

— Това е моя тайна! — се бѣ провикнала г-ча Елойза.